

Alaaddin Emre

- Őirler -

Yayın Tarihi:

2.4.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Alaaddin Emre (1954)

Alaaddin Emre,1954 yılında Ankara'da doğdu.Bir süre İ.Ü.Edebiyat Fakültesi Klasik Diller bölümünde öğrenim görüp,daha sonra A.Ü.Hukuk Fakültesi'ne devam ederek buradan mezun oldu.Türk Dili,Yazko Edebiyat,Türkiye Yazıları,Soyut,Oluşum ve Uçurum dergilerinde çeşitli metinleri yayımlandı.Çankaya Belediyesi ve Damar Edebiyat Dergisi'nin 1992 yılında açtığı yarışmada şiir dalında birincilik alan Göze Batan Düşler, şairin ilk şiir kitabıdır.

Eserleri:

Göze Batan Düşler,Şiir

Acıyla Dönmek Acıya

acılar ulayıp acılarıma
sana dönüyorum

sessizlik gümüşten bir akşamüstü
gelip oturuyor
zeytin çekirdeklerinin yanına

sana dönüyorum sana
soframı
yatağımı
acımı hazırla

Alaaddin Emre

Adı Hayal Olsun Aşkın

bir yağmur bulutu geçti
çıktın sen yalnızlığımın aramdan
sessizce ne ki gözlerin hoyrat
süzüldün aralık kapıdan

soluğumuz aynı yerde buluşurken
yoksuluz şimdi neden
her şeyden bir hiçten bile
yoksunuz iyiden iyiye
gecelerimiz uzun mu uzun
yıldızlarımızdan hayır kalmamış
kucakladığımız sevinçler
kim bilir şimdi neredeler
ayak izlerimiz bile olmadı birlikte
oysa yürüyendik gözlerimizle ufku içercesine
kıymetlisiydik birbirimizin yine de
yaşadık diyemeden kıyameti olduk
bu çıkmaz adsız sokağın
öpülmeye doymayan asi çocuklarıydık
dinlemeden birbirimizi
düşünmeden ellerimizi bile
çaldığımız ateşle umarsız yakarak
aşka dair yazılmış ne varsa
biraktık bir buluttan bir buluta
birbirine yasaklı ne varsa

sonra arandık uzun uzadıya
buluruz belki diye o sıcaklıktan
ne kalmışsa geriye
loş bir odanın ortasında
çok dikkat etmeli
boşlukta asılı öpücüklerin
gri külleri uçacak

üzülme aşk delisi
artık varsın
adı hayal olsun aşkın

Alaaddin Emre

Aksayan Şeyler

öpmenin yapay tadında
gri gökyüzünü yanıtla
yolunda gidiliyor sanıldığında her şey
aksayan bir şeyler var hayatımızda
hayatım
aksayan bir şeyler var

yıllardır saatlere ayarlandık
tik tak
bulutu boyarken fırça
ayarlandık kurallara
itiraz iniltileri
büyüyen fısıltılarla
bir şeyler var aksayan hayatta

son ses:
eh artık sabahlar hayralolsun
akşamdan sonra

Alaaddin Emre

Artık

dar gelen pantolonuna benzer
eskittiklerin
yetmiyormuş gibi
yağmur ıslatmaya beni
yüzümün bittiği yerde
açılmıştır sana nice bahçe kapısı
iyilik güzellik çiçekleri
hiç yaşanmamış vallahiler
yazık ki saçların aldanır
ellerin övgü arzısı
bir dört yol ağzında
dört kez öpmek isterdim seni
düşen bir tüy hafifliğinde
bulutların altında
suskun karanlığında gecenin
belki başışlar beni kaldırımlar
basmadım diye yıldızlara
bir dolu dokunmak isterdim
kondur her yerine diye
kısa gecede gök derin
söz artık yoksuldur
ayaklanmış yalnızlığı bırakıp sokakta
artık eve dönmeliyim

Alaaddin Emre

Atardamar

gece trenleri geçerken uyandırırım onları

abuak iyileşiyordu
kabuk bağlayan dizler
birdenbire abece
kırlaşmadan dökülen sağlar
ansızın
ve ne de çok ölüyorlardı

sokak kokulu sağlarını okşayıp
dayak arsız yüzlerinden öpün onları
onlar dinleyip geceyi
buldular bir atardamar
hep tazelenen yaraya merhem diye
atardamar

atar

Alaaddin Emre

Ay Çatıya Değince

hemen ayla bulamışsın yüzünü
peki
dokunsa ne olur acaba
okunmamış bir kitap
gibi duran o aya
açar mı ilk sayfasını
hayat bilgisinden
sınıfta kalmış bir çocuğa
bu arada
o hayattan
o okuldan
kaçkın adına
sakın üzölmeyin
nasıl olsa
devamsızlıktan kalacaktı
eninde sonunda
boyu boyuna denk
değildi ki hayatın
yetişemedi ne yapsın

yüzünü aya bulamışsın da
peki o gözlerin
o sözlerin
göğü delip geçiyor
gök yanarsa ne yaparız
kaçan kuşları düşünsene
sonra
ayrıkotu biri için
marifettir seni sevmek
eğer iltimas geçmediysen

baktın senin olan yüzüme
bense düşündüm
kekeleyen acın
ne zaman nerde
başkaldırarak diye
tütün arsızı
ellerinin hırsızı bu adama
her dokunuşunda
çoğaltarak sevdiysen

şapkası yeni bir bulut
selam vererek geçiyor ayın önünden
ben işaret etmem ama
fisıldarım yağmurlara

tartıla tartıla incemiş sözümde
ne kaldı geriye
sözden önce de olandan başka

Alaaddin Emre

Aynalar

anlatmak istersen eğer
kokunu bırak bir zarfa
sonra yolla kuşlarla
nasıl olsa
bana hiç yakışmayan
adımı biliyorsun

gecelerden gelip sessiz
gecelere giden gizlice
dinlerken dinginliğin sesini
uzattım boynumu yıldızlara
sağırdılar
bir de kuleleri vardı
soluğum duvarlara çarptı
göğüm ayaklandı
öğütsüz bir isyana

kısa bir ezginin kuşudur
balkonuna konan
dilerim binlercesi konsun
yoksul ellerim sana açılır
her sokak sana çıkar
bitmiyor yol bir türlü
çıkılmıyorsun ortaya
düşümde bile yoksun
aradım sadece bir ayna
görmedim ne ki bilirim
yüzümün yarısı çoğalan
yarısı dörtnala yitirdiklerim
tortusuyumdur artık
ölüp ölüp dirilmelerimin

az biraz bilirim seni de
aynalar çoğalır durmadan
baktıkça hüzünlü sana
belki hepsi güzeldi hepsi
sen baktıkça aynalardan
bulamadın kendine niye
onca aynadan bir ayna

aynalar aynalar
aynalar değdi gözüme
hayat kısa başka hiç
bakma öyle boşuna
hırpalanmış eğreti yüzüme

Alaaddin Emre

Baktım

usum engel atmış sana
yine yoksun
ne fayda
olsun
kalbim kalbine hısım

Alaaddin Emre

Bekleyin Bir Dakika

yanlışlar parkında
yalnız dolaşmayı yeğlerken
yine de sordunuz
herkesin nerde olduğunu

önce pişpişlediklerinizi
siz değil miydiniz şimdi didikleyen
aramadınız sormadınız kimseyi
ne hastaya gittiniz
ne cenaze gördünüz

vefalı adam isteyen
vefalı adam olmalı
 demiş İbnüemin
bu sözü biraz düşünelim

gitmeyin bir yere
bekleyin bir dakika
vefa deyince aklıma geldi
mutfakta vefa bozası var
vefa
getireyim içelim

Alaaddin Emre

Ben Bir Kumarbazım

sense bir yüz yakıştırdın yüzüme
benim olmayan
nasıl görmek istiyorsan öyle
ama ben bir kumarbazım
zamana yenildim
zaman zaman
çok sevmeye kalktım seni
yüreğimi hoplatıp durma ordan
çok sarkma balkondan
göz kırpma öyle
süzülme karşımda
fırlatma boşluğa öpücükler
fazlaca vaktim yok
gel otur yeter
çok değil
bir el oynayacağım
bu aşk oyununu
ne yenilmek ne yenmek umrumda
ne ki
sen yine usundan çıkarma şunu
kumarbaz hilesiz oyun ister

Alaaddin Emre

Beni Kim Getirdi

beni kim getirdi
çiraklığımdan alıp buraya

kardım bir leğende geçmiş
bir de baktım ki kala kala
bir arpa boyu telaş kalmış bana

sabanın toprakta bıraktığı iz gibi
dokunuşun senin
al birkaç günlük
senin olsun beynimle bedenim
ister at koştur üstünde
ister sırrına er düşlerimin

Alaaddin Emre

Birdirbir

gözlerini sokakta unutmuş bir çocuk
çevirip zamanın çemberini
siliyor alnının çizgilerini bir bir
birdirbir
kukalıtış oynayıp
keçiboyunuzu satın alıyor
bir eşekli satıcıdan

o cazip sokağın gülüşüyle
haydi sen de koş
susadım anne sesleriyle

biz
biz hiç büyümedik herhalde
elim sende

Alaaddin Emre

Bu Gece

çevirdi yüzünü ay
cazip bir yıldıza
dönmedi de arkasını
öteki sevgililere
çapkın olunca böyle olmalı
yarın öbür gün
onlara da göz kırpmalı

az kalsın unuttuyordum söylemeyi
sabaha karşı
gökten bir yıldız kaydı

Alaaddin Emre

Caz Sever misiniz

ansızın çalınca yangın çanları
çoktandır unutulmuş pencereler açılır
sabah
öğle
akşam
mutsuzluk durmadan çoğalmaktadır
zaten nedir ki yaşanan
biraz mutlu görüntülerle
mutsuzlar kampından başka

bize bir gün gelerseniz eğer
siz size
biz bize
sorarız nasılız diye

ha sahi
caz sever misiniz

Alaaddin Emre

Çıkmazı Çaldı Saat

biliyorum çok da kolay değil
sen orda ben burda
aslında ne sen bana yabancı
ne de ben sana
çoğalan bir bahçede
arsız bir ağacın meyve dolu
bir dalı gibi eğildikçe eğil

çıkmazı çaldı saat yine
telaşlardan telaş beğenelim diye
bugün de geçti işte bir çırpıda
sensiz bensiz niye
kışta bitecek yaz da

peki kim söyleyecek bana
nedir sendeki bu işve
bu incemiş naz
yoksa sen mi umarsızsın
ben mi
kaygılı biraz

Alaaddin Emre

Doğru

hatırla
koştuk en doğruyu bulacağız diye
derman kalmadı bacaklarımızda
yine de koştuk
ey doğru diye diye

hatırla
dağlara çıktık
geniş ovalara baktık
bereketli topraklara
dağıttı güzellikleri bir uğultu
bedenler tedirgin
gözlerde kuşku

sahi
neydi doğru

Alaaddin Emre

Dönüşlerin Masalı

" Sevgili Ayşe' ye..."

bir varmış bir yokmuş

ıştırmazken daha kendini
fener olmak isteyen gemi
yeraltından yerüstüne
ters döndü birden
birdenbire büründü sessizliğe
arandı nice liman
alelacele üstelik
su testileri rafa kalktı
şaşkın sokakların
kötü kullanılmış zamanların
uykusuz çocuklarından
dayanamayanlar yatağın
tekdüze masalın çağrısına
birdenbire uykuya daldı
mart mıydı aylardan
düşlerinde kukalıtış
elim sende
saklambaş oynarken
bir şarkıya dönüşen
elma dersem çık
armut dersem çıkma
bir eylül akşamı
evvel zaman içinde

develer tellal
pireler berberken

yıldızlara uzanan eller
şimdi kim bilir nerede
çekilmiş çilenin ardından
bir tatlı telaş kaldı geriye
kahır sözcükleri revaçta
çoğalan eksilene
yeşerenden kuruyana
sukût farklı nöbette
artık suya değen el
suyu morartıyor geçmişiyile
başlayan biten ne
bitiren başlatandan başka
bitmemiş senfoni mi
depresyon uzantısı sanki
varlığı yokluğa
adı adsızlığa varan
eski bilindik ezgidir
uzaklarda çalınıp
aralık kapılardan duyulan

merak etmeyin
düşer bir pıtrak
toprak altındadır

solgun yüzlerle
kitlenen acıya
çilingir çağırın

az gitmiş uz gitmiş
dere tepe düz gitmiş
bir de bakmış ki ardına
bir arpa boyu yol gitmiş
dönüşlerin masalı ya

Alaaddin Emre

Dört Kısa Tez

dört kısa tez sana

bütün pazarlar hain
salılar korkak
kadınlar eksik
geceler namussuz

günah gibi şüpheli
dört kısa tez

Alaaddin Emre

En Çok Öldüğüm Zamanlar

ben hiçbirini değilim bendekilerden
en çok öldüğüm zamanlar

ellerime kızıp tarlaları yakan
ak yüzümü yollara uğratıp
yanlış yüzüme dokunan kadın
bir yudum su ver bana
en çok öldüğüm zamanlar

Alaaddin Emre

Esnek Üzerine Küçük Önemsiz Birkaç Söz

bir kadın esnerse
bir kadın daha esner

çünkü her kadın uykuyu çok sever

haydi
danalar girmiş bostana

bir kadın esnerse
bir kadın ondan daha esmer

Alaaddin Emre

Farkı Farkedin

farkında mısınız
ilk sözcükteki f
ne kadar benziyor bir file

farkı farkedin

farketmediyesiniz
boşverin

Alaaddin Emre

Gizemli

çapkın bir kadının
çağrısına uyup
gittim düşlerine dokundum
herkesten gizli

o boşta bulundu
elleri titredi
çok korktu belli
nişanlı ya da evli
merak etme dedim
ben gidiş dönüş aldım
yola çıkarken biletimi
dokunuşum hatıra sana

başım döndü
ne oluyor bana
tansiyonum mu düştü ne
baktım göğe
bende sorun yok
gök iğreti duruyor
kadınsa gizemli
sevgilim benim
bıraktım
onda kalsın ellerim

ellerin bende nereye gidiyorsun
dedi kadın
ne yapıyorsun

şiir parlatıyorum dedim
şiir
sana benzeyen bir şiir

Alaaddin Emre

Gizli Bir Meleziz

esirgeyince kanadına sığınan kuşlar
büyülü ötüşlerini
gizli bir meleziz
kara gülüşümüzü dağıtıp gelişigüzel
isteseek geçmişini bile unutabiliriz

dediklerine göre
öpüşümüzde ne tat kalmıştır
ne bir anlam
o zaman
diledikleri gibi kesebilir saçlarımızı
kör makaslarıyla berberler

Alaaddin Emre

Gülümseyiş

ben bir gülümseyiştim belki

belki
iklimi bozuk bir ülkenin
gece yolcularının
gündüz kaçkınlarının
kendi çirkin adı güzel bir otelin
uyku lekelerinin
küçülüp garipleşen yakınlığın
bir gülümseyişiydim belki

güneş görmeyen hancıların
eksi değerlerin
giderilmez uyuşmazlıkların
belki belki
mavi öfkelerin
kara madenlerin

kentlerin bir sentezi
atların bir yorumu da olabilirdim

belki

Alaaddin Emre

Kapı Kolları

kabaran bir nehircesine
ağlıyor kapı kolları
parçalanmış dudaklarda
buluşuyor kuşlar gizlice

devam edin
kopartın bakalım
bir güzel bahçenin çiçeklerini
metalsi yüzlerin haylaz görünümüyle
ağlasın kapı kolları sessizce

sen
yokuşa durmuş ayışığında
değiş istersen kendini
kapı kolları yerine
kapı gıcirtılarıyla

yine de kimse anlamaz seni
çünkü kimse
ağzını ağzına dayayamaz

Alaaddin Emre

Karşılama Töreni

" günaydın
ne ilginç bir güneşsiniz
sabahtan önce gelen
alır suretinizi bir resme koyarız
aslında biz resimlerdeki güneşten bile
bile
hoşlanmayız "

(saçları kuş yuvası
tırnakları birazcık uzun
bütün bunlar aleyhinedir onun
bir ilkokul öğrencisi gibi
uzatıp ellerini
gösterince tırnaklarını
bu kez
hiç mi hiç utanmayacaktır)

günaydın

Alaaddin Emre

Kimden Yanasın

söyle bana kimden yanasın
her vakit çoğalan
ateşten mi sudan mı
acılarla denenen
topraktan mı gökten mi
sukûttan mı sözden mi

geldim
sana saklımı getirdim
yüzüme benzemeyen sözcükleri
hemen astım duvara
ırmaklarda yıkamıştım gelmeden
yıpranmamış beyaz sayfayı
büyülü sevinçlerle bıraktım önüne
içimdeki sıcaklığı akıttım odaya
geldim işte

sen sustun aniden
dilsizliğin yapay tadında
her şeyi hiçbir şeyi
koydun dolabına
sevisine sırrına cimri

biri sordu seni
sormasın kimse bana
takvimi saati
aşk kaçtı vurdu bilmem
kentin ışıklarıyla gönül süsleyen
çaktı perdelerini sıkısıkıya

sabah bensiz olacak sende
ben kanarım kendi içimde
sessizce sarkarım bir başına
gecesine dönen akrepcesine

ben benden yanayım
her zaman
sende bende var olan
söyledin de duymadım mı
bilmiyorum
sen kimden yanasın

Alaaddin Emre

Kimsesiz Saray

belki

yokluğundan sonra
bir nedeni vardır
kırık asi bakışımın
gülümserken hüznülenen
gürlerken yumuşak
bilmem ki ne yapsam
sussam olmaz diyorsun
konuşsam haylaz
ay sana kalacak sonunda
bana senden daha uzak
tükenen gündüzlerin de
ben geceye ilişeyim
kapımı aralayarak
çok arzu etti gelsin bakalım
nasıl olsa
acı kendi değildir artık
yatağıma sığmaz uğultular
gizlenemeyen arsızlığında
kendi de kendi değildir
hiçbir şey tükeniştikten başka
değildir ruhun bildik bulutlardan
ayrı bir bulut üstüne koyduğun mendil
iskartada mırıldanır ağlama öncesini
gönlün tatilde uyur uzun
bekleyiş faslını çalarken kanun
bir udi katılır arada inerek
çıkarak perdesiz sazında
aşka dair yazılmamış
sayfalar kopartır benden
üstelik giderayak

en çok dokunamamak çiçeklere
sonra duymamak kokusunu
yazık ki yitip gidecek gecede
dokunur sensiz varmak bir sabaha
zulme uğramış bir bezgin gibi
hiç mi hiç yakışmıyor bana
yaşamak

nasıl olsa kırılan şevkiyle
gök de iner yere
dolaşır sahilde gürültüyle
senle ben aynı anda geldik
bu sağanak yağmura garip
aldanışın kahriyle sukût kalsın
söz kanatlanır bilinmediğe
artık sudaki aya bakmak
kadere ilişkin konuşmak yasak
uygun adım marş

adım
adım adım yıpranır artık

eski evrak dolaplarında
yüzümün sende kalan sureti
düşün
boşluğunun ortasında
boşa akan çeşmeleri

bir rüyadan bir rüyaya
saltanat sürecekle bu hüzün
kimsesiz sarayında gönlümün

Alaaddin Emre

Kitlenince Kapı

düşlerim gözüme batınca gördüm
baharat yollarından beri süregelen
o ince arsızlığın belirişini gecede
kokunu hissedince anladım
azgın bir keçi vardı herkesin içinde

gördüm ihanetin bel büküşünü

kurguların üstüne kuruldu yalanlar
sevgiler yalanların

kitlenince üstüme kapı
aynaya baktım
ki artık yüzümün bir yanı liman
bir yanı demirci dükkanı

düşlerim gözüme batınca gördüm

Alaaddin Emre

Küçük Bir Gezi

ben giderim
bir virgöl bile kalmaz geriye
suyumun karanlığında kuyu
kuyumun derinliğinde uyku
saksofonun ağzında zenci
ben giderim zıplayarak
hiç önemli değil
bir otobüs bileti bile koymadan cebime
afrikaya
siz hiç merak etmeyin
derim kararır utancından
oynak kalçalarla ayakların eşliğinde
ben giderim

kala kala
gidişimin dedikodusu kalır size

bir gün
o da gider

Alaaddin Emre

Neyin Sesiydik Bir Satırbaşı Olarak

biz bir satırbaşıydık
kırışık alnı
kırmızı gülüşüyle
sabahları aşkı çabuk uyanan
şaşkın gözbebeklerinde suyun yürüdüğü
biz bir satırbaşıydık
boynunda bir kadın soluğu
kâh silahsız
kâh şarkısız

kucağına çocuklar doğan
herkes satırbaşı olamaz
sulara andını okuyan biz
mutlaka bir satırbaşıydık

siz sakın olmayasınız bir harf

Alaaddin Emre

Oyuncu

kaç kişi yaşıyor içinde
gündüzünde gecesinde
kaç kişi
yaşamak gibi
yaşatmak gibi yaptığı
kaç kişi

bakmayın zor içi
kolay mı
biz uğraşamazken kendimizle
düşünsenize onda kaç kişi
perde kapandığında bile

her dalgası farklı deniz gibi
kaç kişi

tek başına dolaşamıyor kenti
ne kadar kalabalık içi
kaç kişi
kaç

haydi kaç

Alaaddin Emre

Sen Yoktun

sen yoktun
sana kurşunkalemler açtım
bana beni çizdin gözünle
bir gemi batıyorken
kaçarken dalgalar denizden
kıyıda yangın
ağlamaklı bir firar
siyah mürekkebe diye
batırdın bana
niye neden
hangi dala uzatsam elimi
acı bir zeytin
gökyüzü senin olsun
artık incinen göğsümü incelttim
bir kurşuna vermeye heveslendim
sen yokken sende olan beni
bir ayrıkotuna benzeyen
ellerimi kestim kanadı mavi

suskunluklarda gördüm
ipinden vazgeçen çıtalı uçurtma
kayboldu uzaklarda
bilmiyorum ben
ne zamandan beri kördüm

sahici sevmeler olurdu
yanyana gelseydik belki
düşlerimizi yazıp
hüznü törpülerdik
soluksuz bıraktın beni
artık yıldızlar sana kalsın

bakarsan bulacaksın
seni betimleyen bir sözcük
kulağımda yanağımda
olsa olsa bir hata
gözüme bıraktığın öpücük
çoşkuyla akıp giderdi
bilinmeyen boşluğa sürahi
pıtrak kıskançlığımda
yaralarımın bak ondur
inan bir daha sürgün gelmeyeceğim
iyileşen yerlerime
sen yine de ben uçup gitmeden
masalsı bir dokunuş kondur

bakışıyla duruşuyla sabit
bir kalem oysa
nedir ki bir kalem
bıraktığı çıkmayan bir leke
bir de gizli izden başka

gölüp oynamıyorsam
çekiyorsam acımı
dengesi bozulan bir cambaz
nasıl düşüyorsa ipten düşlerinde
ben de öyle düşüyor düşünüyorum
içimdeki bahçenin içine
neler sığmazdı oysa
eski çağlardan kalma
günebakan
mısır
tohum
ne varsa

gel dedi bir terzi
sana
acı yamamayı öğreteceğim

ben bir beyaz buluta değecektim
boş ver dedi yasakçı
ben olmasam onca kalabalıkta
yüreğın ağızından çıkacaktı

sabah baktım ki
gökyüzünü çalmışlar
bir vefat ilanı verelim artık
kaç gün mü çıkacak
bana mı sordunuz
yaşarken kaç kez öldünyse
o kadar
siz saymayı bilmezsiniz
çünkü yoktunuz

Alaaddin Emre

Şaka

gönlümü kuşattın
ses ettim mi
yalnızlığıma geldin
çoğaldık
yenilendik
yalan mı

gökkuşağım oldun
her günüme bir renk kondurdun
işte burada
şiiirin tam burasında
bunu da ben uydurdum

Alaaddin Emre

Şarkı

bir şarkı tutturmuşum
dön dön aynı nakarat
içinde aşk yok
ayrılık yok
kavuşmak yok
bu nasıl şarkı böyle

öyle bir şarkı işte
söylüyorum
kendimi kanatarak
nasıl olsa bir gün anlaşılacak

Alaaddin Emre

Şer Çiçekleri

" Sevgili amcam, Abidin EMRE için..."

sayıklamalı soruları vardı
kadının
çok bilindik bir marka
iç çamarlarını çıkarıp
bırakırken yatağa
soruları çarptı duvara
s-ayık-lamalı
sese gelmez biz dize
yamalı
bohçalardan dökülen
bu soruların dayanağı
eski bildik günlüğümün
kara sayfalarıyla
gönlümün iç açıları üstüne
varsayımlı
geometri kitabım olmadı ki
mutluluk bilgisi de
açıklamalı içtihatlı
medeni hukuk mevzuatı
bile
nerden bileyim
çalındığını ellerimin bir sergiden
tablolar Musorsky
bir kibrit yaksanız ışıldar mıydı
gözlerim Modigliani
kaldırdığım her taşın altında
illegal bir çocuk buldum mutlaka
bilinmeyene yolculuğumda
koymuş yatağa uçurum çiçekleri
akıp giden sular içinde
tutunarak boğuldum
bir kadının ayaklarına
doğrusu neydi ki
Baudelaire'nin
elem çiçekleri – değil
kötülük çiçekleri – hiç değil
bence
şer çiçekleri
dedi amcam Abidin

kurtuldum derken ben
kafamın çifit çarşısı bahçesindeki
çelişik çiçeklerinden
bu kez de kök salıp boy verdi
şer çiçekleri

Alaaddin Emre

Tartışmasız Kesin (Moderato Cantabile)

şimdi
kimseleri görmemek
zamanındadır bir kadın
belki unutmamıştır
usundadır adın

belki bir şarkı söylüyordur
açmış pencerelerini
bana
hiç bilinmedik bir şarkı söyle
dedim diye
o bembeyaz parmaklarıyla
tempo tutuyordur matemine
moderato cantabile

kullanılmadık günleri düşünüyordur
terkeden de olabilirim
terkedilen de yine
ne farkeder
sonunda elveda diyen
hayat olmayacak mı bize
moderato cantabile

arkasına bile bakamayacak kimse
geride ne bıraktık diye
yele göre ezgi uyduranlar
başım göğe erdi sananlar
artık kimse dokunmayacak
kimse kimseye
taşınmayacağımız mekan
aynı seviyede olacak sadece
moderato cantabile

biz savrulurken
bir tohumcasına yere
anlayamamaktır bütün mesele
düşünememektir artık
ne çabuk geldi diye
gürûha katılma vakti

tartışmasız kesin
moderato cantabile

Alaaddin Emre

Tuhafliklar Yatağı

önce kanattınız her yerimi
sonra öpmeye kalktınız niye
ve bütün gece tek gözle ağladınız
çift gözle ağlamak yasak diye
ne ki ben alışık değilim bu yüze

yorgun bir kadın resmidir annem
yırtık gömleğimden tozbezi yapar
renğini sorar yorgunluğun bir ressam

ötekilere gelince
kanın rengini almışsa elleriniz
elinize sağır kulağıma lütfen
artık alkışlamaktan vazgeçiniz

tuhaf yataklar da görsem
metalik yalnızlıklar da yaşasam
kanasam
kurusam yahut
yine de benzerim bir ayçiçeğine

Alaaddin Emre

Üç Çiçekte Yaz

1

önce sokakları yaşamalı
sonra rüyayı

2

sarınca gökyüzünü hiçliğin bulutları
kabukları atılan suçlar dinlenir
gece
kuyular karanlığa devrilir gürültüyle

aşk sallanmak
sular çekilmek üzeredir

3

varsın boynumuz bir çıkmaza yürüsün
hayal-i ham çığırkan bağırsın biraz
güllük gülistanlık diye her yer
gelir mi hiç
üç çiçekte yaz

çiçekte yaz
yaz yazı
üç çiçekte yaz
üç yaz
çiçekte

Alaaddin Emre

Yanılı

YANILGI

Ŗu sizin kara dediğiniz
bembeyaz bir zambaktı

Alaaddin Emre

Yanlış Bir Takvim

benim karanlığım
kapanıp kalmıştır kendi üstüne

sen tutup bir kıyımdan
çekmek isterken kendine beni
yanlış bir takvim yaşanır
hazırlıksız bir ölümden başka
önce hüznün yakışır yüzüme
sonra bıyık

kucakla sevdiğim
provasını yapmadan sevmenin
arsız sevinçler yaşasın
gözlerinle ellerin

bilir misiniz kim kime karşı
herkes
herkese
ya yanlış bir takvim
ya yanlış bir çarşı

Alaaddin Emre

Yatağım Tek Kişilik

çok küçük
bu sabah kalktım
hangi sabah kalkmıyorum ki
güneş bana baktı
hangi sabah bakmıyor ki
ama bu sabah göz kırptım ona
güldü geçti o

hayat artık
birikip alınmayan çöpler yığını
önemsiz küçükçük şeyler gurûhu
küçükçük şeyler
üstelik de önemsiz

bana sorarsanız
sormak ne kelime kimse dinlemiyor bile
yine de ben söyleyeyim sizin iyiliğinize
şimdi gidin
yarın gelin

bugün belki sizinle dans bile edebilirim

öyleyse
siz şimdi gelin
yarın gidin

Alaaddin Emre

Yeter ki Sen Söyle

soluğunu duydum
bir sırrı çalmak gibi bu
daha yaşamadan o hırsızlığı
tatmadan bu arsızlığı
rüyanın tam ortasında uyandım
baktım ki yoksun

dediklerine göre
artık sevmiyorum da diyormuşsun
olsun
çekemiyorlar
umursamadım inan
o bir rüyaydı

haydi gel
seni sevmiyorum de bana
haydi de
söyle
yeter ki sen söyle

Alaaddin Emre